Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

ŁUCK, DNIA 17 MARCA 1937 R.

WOŁYŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 6.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

		Str.
Poz. 40 —	Rozporządzenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 4 marca 1937 r. Nr. SAO-6/a w sprawie utworzenia gromady: 1) Ilpin i Koszatów w gminie Równe powiatu rówieńskiego, 2) Nowy Jagodzin w gminie Bereżce powiatu lubomelskiego, 3) Przystań w gminie Trościaniec powiatu łuckiego	48
41 —	Rozporządzenie Wojewody Wołyńskiego z dnia 4 marca 1937 r. Nr. RW. IV.7 o obowiązku urzędowego badania wszystkich zwierząt racicowych w obrocie krajowym przy wyładowaniu na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych, położonych na terenie województwa wołyńskiego	48
42 —	Zarządzenie Starosty Powiatowego Lubomelskiego z dnia 4 marca 1937 r. N. A-21 w sprawie ustalenia opłat za podwody dostarczone dla użytku władz i urzędów państwowych oraz samorządowych	49
43 —	Zarządzenie Starosty Powiatowego Łuckiego z dnia 22 lutego 1937 r. Nr. O-7 w sprawie wynagrodzenia za podwody dostarczone dla użytku władz i urzędów państwowych i samorządowych	49
44 —	Obwieszczenie Sądu Okręgowego w Równem Nr. Z. 1806/31 w sprawie planu podziału wynagrodzenia za przejętą na rzecz państwa nieruchomość ziemską Hradki b. własność Higina Ittara	49
45 —	Ogłoszenie Sądu Grodzkiego w Ołyce z dnia 3 marca 1937 r. Nr. Co. 6/37 w sprawie wezwania spadkobierców ś. p. Charytona Poliszczuka . .	50
46 —	Ogłoszenie Inspektora Pracy V Okręgu w Lublinie w sprawie protokółu posiedzenia komisji polubownej dla ustalenia warunków pracy i płacy robotników rolnych i sezonowych na r. 1937/38 w województwie wołyńskim . .	50
47 —	Obwieszczenie Przewodniczącego Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu z dnia 22 grudnia 1936 r. w sprawie planu oddłużenia gminy miasta Uściługa	56

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Ogłoszenie Kierownictwa Budowy Kanału Kamiennego w Sarnach w sprawie przetargu na dostawę wpustpali i desek	56
Zagubienie pieczęci sołtysa	57
Zagubienie odznaki służbowej sołtysów	57
Zagubione dokumenty	57

40/1.

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 4 marca 1937 r. Nr. SAO-6/a

w sprawie utworzenia gromady: 1) Ilpin i Koszatów gm. Równe powiatu rówienskiego, 2) Nowy Jagodzin w gminie Bereżce powiatu lubomelskiego, 3) Przystań w gminie Trościaniec powiatu łuckiego.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) oraz zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego z dn. 2 marca 1937 r. zarządzam co następuje:

1. Z części gromady Bogdaszów, gm. Równe, pow. rówieńskiego tworzy się dwie nowe gromady „Ilpin" i „Koszatów".
2. Nowoutworzoną gromadę Ilpin stanowi wieś Ilpin o obszarze gruntów 384 ha.
3. Nowoutworzoną gromadę Koszatów stanowi wieś Koszatów o obszarze gruntów 255 ha.
4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

40/2.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) oraz zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego z dn. 2 marca 1937 r. zarządzam, co następuje:

1. Z części gromady Jagodzin, w gm. Bereżce, pow. lubomelskiego tworzy się nową gromadę pod nazwą „Nowy Jagodzin".
2. Nowoutworzona gromada Nowy-Jagodzin graniczy od północy z gruntami wsi Ostrówki i Leśniaki od wschodu z gruntami wsi Sawosze, od południa z drogą od wsi Jankowce do wsi Sawosze i od zachodu z gruntami wsi Jankowce i kol. Piotrówka.
3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

40/3.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) oraz zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego z dn. 2 marca 1937 r. zarządzam co następuje:

1. Z części gromady Borowicze, w gminie Trościaniec, pow. łuckiego tworzy się nową gromadę pod nazwą „Przystań" o obszarze 930 ha.
2. Nowoutworzona gromada „Przystań" graniczy od północy z drogą ze wsi Gruziatyn do wsi Kopyle, od wschodu z gruntami wsi Kopyle, od południa z rzeką Styr, od zachodu z gruntami wsi Borowicze.
3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda
(—) H. Józewski.

41.

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 4 marca 1937 r. Nr. RW. IV.7

o obowiązku urzędowego badania wszystkich zwierząt racicowych w obrocie krajowym przy wyładowaniu na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych, położonych na terenie województwa wołyńskiego.

Na podstawie art. 108 ust. 1 punkt „a" rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i §§ 9, 10, 11 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 408) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 961) o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych oraz zgodnie z pismem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 27 lutego 1937 r. Nr. W.XI.1/8 zarządzam co następuje:

§ 1.

Wszystkie zwierzęta racicowe bez różnicy wieku, pochodzące z obszarów: woj. poznańskiego, łódzkiego i śląskiego oraz powiatów: Częstochowa, Zawiercie, Będzin, Olkusz, Włoszczowa woj. kieleckiego i powiatów: Chrzanów, Kraków, Myślenice, Wadowice, Biała, Żywiec i Nowy Targ woj. krakowskiego podlegają przy wyładowaniu na wszystkich stacjach kolejowych i przystaniach wodnych, położonych na obszarze województwa wołyńskiego, obowiązkowemu urzędowemu badadaniu w obrocie wewnętrznym kraju przez właściwego powiatowego lekarza weterynaryjnego względnie upoważnionego przezemnie do tej czynności innego lekarza weterynaryjnego.

§ 2.

Wynik badaania urzędujący lekarz weterynaryjny winien odnotować na przesłanym przy transporcie urzędowym świadectwie zdrowia, podając ilość zbadanych zwierząt.

§ 3.

Właściciel zwierząt racicowych winien o zamierzonym wyładowaniu zwierząt zawiadomić właściwego lekarza weterynaryjnego najpóźniej na 12 godzin przed wyładowaniem.

§ 4.

Koszty badania, które należy obliczać według taryfy opłat za badanie zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych, przewidzianej rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 23 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 409) ponoszą osoby interesowane, uiszczając je bezpo-

średnio do rąk urzędującego lekarza weterynaryjnego — za pokwitowaniem w-g przepisanego wzoru.

§ 5.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani na zasadzie postanowień rozdziału VII rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.VIII.1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673).

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10 marca 1937 r. i obowiązuje do odwołania.

Wojewoda
wz. (—) **St. Konopacki**
Wicewojewoda

42.

ZARZĄDZENIE
Starosty Powiatowego Lubomelskiego

z dnia 4 marca 1937 r. Nr. A-21

w sprawie ustalenia opłat za podwody dostarczone dla użytku władz i urzędów państwowych oraz samorządowych.

Na podstawie art. 7 rozporządzenia b. Szefa Zarządu Terenów Przyfrontowych i Etapowych z dnia 4 listopada 1920 r. w sprawie rekwizycji podwód (Dz. U. Z. T. P. i Et. № 4, poz. 34) ustanawiam niniejszym następującą taryfę za korzystanie z podwód nakazowych na terenie powiatu lubomelskiego:

1) Najniższe wynagrodzenie za zamówienie podwody parokonnej wynosi 1,00 zł.

3) Wynagrodzenie za każdy przebyty kilometr furmanką parokonną wynosi 0,25 zł.

3) Za drogę powrotną bez względu na to, czy podwoda jest wykorzystywana, wynagrodzenie wynosi połowę wyżej podanej stawki (pkt. 2).

4) Wynagrodzenie za postój furmanki przez pierwszą godzinę postoju nie liczy się, a za każdą następną godzinę postoju wynagrodzenie wynosi po 0,25 zł.

Podwoda nie powinna być używana na dalszą przestrzeń, jak do siedziby urzędu gminnego sąsiedniej gminy. W wypadkach wyjątkowych podwoda może być użyta na dalszą przestrzeń, jednak nie dalej jak w granicach powiatu i to za zgodą urzędu starościńskiego.

Do korzystania z podwód nakazowych uprawnione są wszelkie władze państwowe i samorządowe, jak również urzędnicy tych władz tylko dla potrzeb służbowych. W tym celu organy uprawnione do korzystania z podwód nakazowych winny mieć przy sobie legitymacje służbowe i dokumenty podróży służbowej, jak delegacje, czy też upoważnienia pisemne, zlecające im wykonanie pewnych czynności urzędowych.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Urz. Woj. Woł. i jednocześnie anuluje poprzednie moje zarządzenie w tym przedmiocie z dnia 19 sierpnia 1936 r. N. A—21.

Starosta Powiatowy
(—) **H. Stempowski.**

43.

ZARZĄDZENIE
Starosty Powiatowego Łuckiego

z dnia 22 lutego 1937 r. Nr. O-7

w sprawie wynagrodzenia za podwody dostarczone dla użytku władz i urzędów państwowych i samorządowych.

Na podstawie art. 7 rozporządzenia Szefa Zarządu Terenów Przyfrontowych i Etapowych z dnia 4 listopada 1920 r. w sprawie rekwizycji podwód (Dz. Urz. Z. T. P. i Et. № 4, poz. 34) — z dniem 1 marca 1937 r. ustalam następujące wynagrodzenie za podwody dostarczone do użytku władz i urzędów państwowych i samorządowych na terenie powiatu:

1. Najniższe wynagrodzenie za zamówienie podwody wynosi 1 zł.

2. Wynagrodzenie za każdy przebyty klm. wynosi 25 gr. w północnej części pow. łuckiego na północ od szosy Równe—Łuck—Kowel, zaś w pozostałej części na południe po 30 groszy od klm.

3. Za drogę powrotną bez względu na to czy podwoda jest wykorzystana, wynagrodzenie wynosi połowę wyżej podanych stawek.

4. Wynagrodzenie za postój furmanki przez pierwszą godzinę postoju nie liczy się, a za każdą następną godzinę postoju wynagrodzenie wynosi po 25 gr.

Starosta Powiatowy
(—) **Jan Kościołek.**

44.

OBWIESZCZENIE
Sądu Okręgowego w Równem

Nr. Z 1806/31

w sprawie planu podziału wynagrodzenia za przejętą na rzecz Państwa nieruchomość ziemską Hradki b. własność Higina Ittara.

Wydział I Cywilny Sądu Okręgowego w Równem na mocy p. 1 i 4 art. 10 rozporz. Prez. R. P. z dn. 28.XII.1929 r. (Dz. U. R. P. № 3/28, poz. 22) niniejszym obwieszcza, że w dn. 9 lutego 1937 r. sporządzony został przez Sąd plan podziału wynagrodzenia za przejętą na rzecz Państwa nieru-

chomość ziemską Hradki, pow. dubieńskiego, b. własność Higina Ittara.

Do przejrzenia tego planu podziału i zgłoszenia przeciwko niemu zarzutów wyznaczony został termin 4-tygodniowy od dnia umieszczenia niniejszego obwieszczenia w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Jednocześnie zaznacza się, że spory przeciwko temu planowi zgłoszone, po upływie wyżej wskazanego terminu będą pozostawione bez rozpoznania.

Akta sprawy Z. 1806/31.

Kierownik Sekretariatu.

45.

OGŁOSZENIE
Sądu Grodzkiego w Ołyce

z dnia 3 marca 1937 r. Nr. CO. 6/37

w sprawie wezwania spadkobierców ś. p. Charytona Poliszczuka.

Sąd Grodzki w Ołyce, na zasadzie art. 1401 U. P. C. wzywa spadkobierców zmarłego Charytona Poliszczuka, ażeby w ciągu 6 miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia, zgłosili swoje prawa do pozostałego po nim majątku nieruchomego przy wsi Chromiakowie, gminy ołyckiej, powiatu łuckiego.

Ołyka, dnia 3 marca 1936 roku.

Sędzia Grodzki.

46.

OGŁOSZENIE
Inspektora Pracy V Okręgu w Lublinie

w sprawie protokołu posiedzenia Komisji Polubownej dla ustalenia warunków pracy i płacy robotników rolnych i sezonowych na r. 1937/38 w województwie wołyńskim.

PROTOKÓŁ

posiedzenia Komisji Polubownej dla ustalenia warunków pracy i płacy robotników rolnych na r. 1937/38 w województwie wołyńskim, i robotników sezonowych na obszarze tegoż województwa.

Obecni:

I. z ramienia Związku Ziemian Wołynia:
p. senator Tadeusz Dworakowski
p. Ryszard Gerlicz.

II. z ramienia Związku Zawodowego Robotków Rolnych R. P. p. Marjan Nowicki.

Przewodniczący—Inspektor Pracy V Okręgu inż. Juljan Rutkiewicz.

Uzgodniono, że umowa ustalająca warunki pracy i płacy w rolnictwie na rok służbowy 1936/37 na terenie województwa wołyńskiego:

1) dla ordynarjuszów,

2) dla rzemieślników,

3) dla robotników sezonowych,

przedłuża się na rok 1937/38 z następującymi zmianami:

1) wprowadza się zmiany odpowiednich dat w zastosowaniu do roku 1937/38,

2) w art. 3 wstawia się „uwagę II" o treści odpowiadającej brzmieniu p. 3 § 3 orzeczenia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla ordynariuszów w województwach centralnych,

3) w art. 16 w każdej kategorii wstawia się po słowie „pensji" słowa „dwadzieścia złotych" oraz

4) w art. 18 do wynagrodzenia w gotówce dodaje się po 10 kg. żyta miesięcznie,

5) w umowie dla robotników sezonowych

a) poprawia się w p. 4 ilość kaszy na „½ kg."

b) dodaje się „¼ kg. słoniny",

6) płaca gotówkowa zamiast 0.80 zł.—1.00 zł., zamiast 0.70 zł.—0.90 zł. i w II kat. zamiast 1.00 zł.—1.20 zł., i zamiast 0.80 zł.—1.00 zł.

Upoważnia się Inspektora Pracy V Okręgu do ogłoszenia pełnego tekstu umowy w Dzienniku Wojewódzkim Wołyńskim.

Posiedzenie odbyło się w Warszawie w Ministerstwie Opieki Społecznej w dniu 2 marca 1937 r.

(—) Marjan Nowicki **(—) Ryszard Gerlicz**

Za zgodność
Inspektor Pracy V Okręgu
(—) J. Rutkiewicz

UMOWA

z dnia 2 marca 1937 roku

ustalająca warunki pracy i płacy w rolnictwie na rok sł. 1937/38 na terenie województwa wołyńskiego.

UMOWA Nr. 1 DLA ORDYNARIUSZY

Zasady ogólne.

Art. 1. Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony pracowników z normalną zdolnością do pracy: fornali, parobków, stróżów, pastuchów, polowych, karbowych, stangretów i gumiennych.

UWAGA I. Karbowi, stangreci i gumienni otrzymują ordynarii żytem w wysokości co najmniej o 1 kwintal więcej od fornala.

UWAGA II. Inwalidzi, pracujący narówni z pozostałymi pracownikami z normalną zdolnością do pracy w rolnictwie, pobierają równe z nimi wynagrodzenie tak w gotówce, jak i w natnraliach. Inwalidzi o zmniejszonej zdolności do pracy mogą być godzeni na niższych warunkach.

Art. 2. Umowa niniejsza obowiązuje na rok.

Rok służbowy rozpoczyna się od 1 kwietnia 1937 r., a kończy się dnia 31 marca 1938 r. Obie strony obowiązuje trzymiesięczne wypowiedzenie indywidualnej umowy pracy przed upływem terminu wygaśnięcia niniejszej umowy, a najpóźniej dnia 31 grudnia 1937 r, przy czym zwolnionym robotnikom obowiązany jest pracodawca wydać zaświadczenie o zwolnieniu (konotatkę). Niewypowiedzenie umowy o pracę do dnia 31 grudnia 1937 r. włącznie oznacza zawarcie umowy na rok następny. Uchylenie się przez którąkolwiek ze stron od przyjęcia wypowiedzenia umowy o pracę tejże nie przedłuża,

Rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu roku nastąpić może na zasadzie orzeczenia komisyj rozjemczych lub też wyroku sądów państwowych, działających według obowiązującego prawodawstwa i według kompetencji.

Art. 3. Zatargi wynikłe na tle umowy o pracę pomiędzy pracodawcami a robotnikami, regulują komisje rozjemcze, bądź sądy państwowe według kompetencji. Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno:

1) pracodawcom wstrzymywać świadczeń,
2) pracownikom przerywać pracy.

UWAGA I. W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia pracodawca może wstrzymać przed orzeczeniem lub wyrokiem świadczenia w zbożu i w gotówce, wrazie jednak wygrania sporu przez robotnika, pracodawca winien wydać wstrzymane świadczenia wraz z dodatkiem miesięcznym w wysokości 2% od wstrzymanej należności.

UWAGA II. W razie zalegania z wypłatą wynagrodzenia gotówkowego lub naturaliów:

a) gdy zaległość jest niezawiniona przez pracodawcę, wówczas w myśl ogólnych zasad prawa przysługują robotnikowi tytułem odszkodowania za opóźnienie odsetki ustawowe, licząc od dnia wymagalności wynagrodzenia (w myśl obecnie obowiązujących przepisów wynoszą odsetki te 8 od 100 w stosunku rocznym; w myśl art, 248 § 2 Kodeksu Zobowiązań odsetki te należą się bez potrzeby wykazania jakiejkolwiek szkody i bez względu na to, czy pracodawca dopuścił się winy);

b) gdy zaległość jest zawiniona przez pracodawcę, odsetki zwłoki wynosić będą półtora procent w stosunku miesięcznym.

Art. 4. Umowa niniejsza stanowi w myśl ustawy z dn. 1 sierpnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90/1931, poz. 706) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Idywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla pracowników mniej korzystne, niż warunki niniejszej umowy są nieważne, z wyjątkiem specjalnych wypadków, przewidzianych w tejże umowie.

Art 5. Pracownik otrzymuje od pracodawcy bezpłatnie książeczkę obrachunkową, zawierającą kontrolę wydawanej ordynarii i pensji wraz z potrąceniami i spisem powierzonych mu inwentarzy. Książeczka ta winna być podpisana przez pracodawcę lub jego zastępcę oraz pracownika. Poza tym pracodawca wydaje bezpłatnie robotnikom swego folwarku na ręce wybranego przez nich przedstawiciela jeden egzemplarz umowy zbiorowej na rok 1937/38.

UWAGA. Książeczki obrachunkowe, złożone u pracodawcy, nie powinny być dłużej przetrzymywane niż 10 dni.

Art. 6. Zawarcie indywidualnej umowy z ordynariuszem nie może być uzależnione od trzymania przez niego posyłek (czeladzi).

Żony pracowników nie mogą być zmuszane do pracy. Dojenie krów i inne roboty odbywać się mogą na zasadzie osobnej umowy.

Czas pracy.

Art. 7. Przeciętny czas pracy w rolnictwie w ciągu roku ustala się na 9 godzin 20 minnt, przyczem rozkład godzin ustala się podług poniższej tabeli. Tabela ta ułożona jest na zasadzie czasu słonecznego, który się różni od czasu państwowego w województwie wołyńskim o 45 minut. Robotnicy fornale mają być zwalniani przed południem o pół godziny wcześniej, aniżeli inne kategorie robotników. a to do koniecznego obrządku inwentarza. O ile jednak obrządek koni powierzony jest specjalnemu pracownikowi, wcześniejsze zwalnianie nie jest obowiązujące.

MIESIĄC		Praca do południa	Przerwa na śniadanie	Przerwa obiadowa	Praca po południu	Przerwa na podwieczorek
Styczeń		8—12	—	1½	1½—4.00	—
Luty		7½—12	—	1½	1½—5.00	—
Marzec	1—10 11—20 21—31	7—12	—	1½	1½—5.30 1½—6 00 1½—6.30	—
Kwiecień	1—10 11—20 21—30	6—12	½	1½	1½—6.40 1½—7.00 1½—7.20	—
M a j	1—10 11—20 21—31	6—12	½	1½	1½—7 30 1½—7.50 1½—8.00	½
Czerwiec	1—10 11—20 21—30	6—12	½	2	2—8 20 2—8.20 2—8.30	½
Lipiec	1—10 11—20 21—31	6—12	½	2	2—8.30 2—8.20 2—8.00	½
Sierpień	1—10 11—20 21—31	6—12	½	2	2—7.50 2—7.30 2—7.00	½
Wrzesień	1—10 11—20 21—30	6—12	½	1½	1½—6.40 1½—6 20 1½—6.00	—
Październik	1—10 11—20 21—31	7—12	—	1½	1½—5.30 1½—5.20 1½—4 50	—
Listopad		7½—12	—	1½	1½—4.15	—
Grudzień		8—12	—	1½	1—3.45	—

Za początek pracy rano i po południu uważa się wyjście z podwórza lub z naznaczonej zbiórki przed mieszkania

mi pracowników, a za koniec zejście z pola. O ile pole leży dalej, niż 2 kilometry od podwórza, robotnika należy zwolnić z pracy o 10 minut wcześniej w stosunku do każdego kilometra powyżej dwóch.

W razach istotnej potrzeby powyższy podział rozpoczęcia i końca pracy oraz przerw jedzeniowych może być zmieniony, jednakże tylko w ten sposób, by ogólna ilość godzin pracy pozostała ta sama.

Na żądanie pracodawcy w razie pilnej potrzeby pracownicy są obowiązani do pracy poza wyżej określonym czasem, lecz za osobnym wynagrodzeniem po cenach za godzinę w wysokości 30 gr. Wynagrodzenie to nie ma zastosowania, jeżeli pracodawca udzielił robotnikowi następnego dnia urlopu na czas o 50% dłuższy niż trwała praca ponad normę dnia poprzedniego. Do robotników, pobierających wynagrodzenie za roboty wykonane poza unormowanym wyżej czasem pracy, nie zaliczają się pastuchy, stróże nocni, dozorcy i stangreci, o ile wykonywane przez nich roboty nie przekraczają zakresu ich zwykłych obowiązków.

Samowolne i nieuzasadnione opuszczenie roboty pod czas godzin pracy oraz niestawienie się do pracy jest niedopuszczalne i powoduje potrącenia w stosunku procentowym, jak przy nadgodzinach.

Art. 8 Obrządek inwentarza odbywa się poza godzinami pracy bez specjalnej dopłaty. Wstawanie do obrządku inwentarza oraz naszykowanie wozów i narzędzi powinno mieć miejsce nie wcześniej, niż na 2 godziny przed rozpoczęciem pracy.

Obrok, siano i t. p. karm dla inwentarza ma być przygotowany uprzednio w godzinach pracy w miejscach na to przyznaczonych. Kolejne sypianie w nocy w stajni oraz dyżury w dnie świąteczne obowiązują wszystkich fornali i parobków bez specjalnej dopłaty.

Pastuch jest wolny od pracy co trzeci dzień świąteczny (niedziele i święta) i na ten czas zostaje zastąpiony przez innych wyznaczonych w tym celu pracowników.

Do siania nawozów sztucznych pracodawca daje pracownikom worki i dopłaca im od hektara 20 groszy. Prócz tego przy sianiu nawozów sztucznych gryzących, a zwłaszcza azotniaku wapna, nie mogą bezpośrednio być zatrudnione kobiety i młodociani do lat 18; pracownicy zaś używani do ich siania mają otrzymać ochraniacze na oczy. W razie choroby lub innych okoliczności, uniemożliwiających stawienie się do pracy, pracownik obowiązany jest zawiadomić o tym pracodawcę lub jego zastępcę przed dyspozycją ranną.

Art. 9. Stróże mają codziennie wolny czas do zakończenia robót przedpołudniowych. W czasie przerwy obiadowej obowiązani są do stróżowania. Po przerwie zaś otrzymują czas wolny, równy przerwie obiadowej, stosownie do tabeli czasu pracy (art. 7). Następnie stróże mogą być zatrudnieni przy robotach koło inwentarza, w domu i t. p. z wyjątkiem czterech miesięcy: listopada, grudnia, stycznia i lutego. W miesiącach zaś od 1 października do 31 marca stróż otrzymuje kożuch dworski, na czas warty, która nie może zaczynać się wcześniej niż o godzinie 18 (6 ej).

UWAGA: Stróż, przyłapany na spaniu podczas pełnienia obowiązków stróżowania, może być ukarany za pierwszym razem grzywną w wysokości 8 kg. żyta, za drugim razem grzywną w wysokości 16 kg. żyta a za trzecim razem—wydaleniem. Ukarany ma prawo odwołać się do komisji rozjemczej, której orzeczenie jest ostateczne.

Art. 10. Praca w dni świąteczne może być wykonywana li tylko za obopólną zgodą i za wynagrodzeniem po cenach za godzinę 40 gr., w gorzelniach i krochmalniach, na żądanie pracodawcy, praca odbywa się zgodnie z ustawą z dnia 18 grudnia 1919 roku (Dz Ust. R. P. z 1933 r. Nr. 94, poz. 734) i również po 40 gr. za godzinę. Ilość dni świątecznych obowiązuje zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta w tej mierze (Dz. Ust. R. P. Nr Nr. 101/24 i 34/25). Świętowanie odbywa się podług kalendarza wyznania pracownika.

Art. 11. W dni ulewne i wyjątkowej niepogody roboty w polu nie powinny być wykonywane

Stosunek wzajemny

Art. 12. Pracodawców oraz ich zastępców obowiązuje grzeczne traktowanie pracownika i ścisłe przestrzeganie warunków umowy, a zwłaszcza regularne wypłacanie świadczeń i płac, przewidzianych umową; pracowników obowiązuje grzeczność wobec pracodawców i ich zastępców, ścisłe przestrzeganie zawartych umów, pilne i sumienne spełnianie obowiązków, dążność do największej wydajności pracy i stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonywania obowiązków służbowych oraz przestrzeganie wszystkich przepisów porządkowych w obrębie folwarku, jako też dbałe i staranne obchodzenie się z powierzonym sobie inwentarzem żywym i martwym.

Delegat, mąż zaufania (przedstawiciel robotników) nie może być gorzej traktowany od innych pracowników.

Warunki wynagrodzenia.

Art. 13. Zgodnie z art. 16 niniejszej umowy, ordynariusze pobierają płacę w gotówce kwartalnie z dołu.

Wysokość pensji w złotych określać będzie komisja, złożona z 2-ch przedstawicieli (po jednym z każdej ze stron) pod przewodnictwem delegata Inspekcji Pracy V Okręgu. Komisja decyduje większością głosów. Zadaniem jej jest określenie przeciętnej ceny żyta z okresu między 20 a 25-ym włącznie ostatniego miesiąca przed wypłatą. Cena żyta dla obliczenia płac gotówkowych nie może być przyjęta niższa jak 25 zł. za kwintal. Wypłata pensji winna następować nie później, niż dnia 7 następnego miesiąca.

Art. 14. Wysokość ordynarii dla poszczególnych powiatów określa art. 16 niniejszej umowy. Ordynaria wydaje się z góry i to w pierwszych dwóch tygodniach każdego kwartału lub miesięcznie w pierwszym tygodniu. W razie niemożności wydania należnej ordynarii i z powodu wypadków losowych lub w terminie na 1 lipca, ustalenie terminu ma nastąpić w drodze bezpośredniego porozumienia stron.

Zboże wydawane na ordynarię musi być zdrowe, dobrze oczyszczone w gatunku, jaki posiada majątek.

Art. 15 W sprawie składu ordynarii postanawia się, co następuje. a) pracownik otrzymuje pszenicy w I kategorii powiatów 3 kwintale, w II i III kategorii powiatów 2 kwintale; b) co najmniej 8 kwintali otrzymuje w życie; c) resztę zboża, brakującą dla ustalonej dla majątku normy ordynarii wydaje się w jęczmieniu.

UWAGA I. W majątkach, gdzie sieją groch w dostatecznej ilości, ordynariusze mogą żądać zamiast 1 kwintala pszenicy, 80 kg. grochu.

UWAGA II W majątkach, gdzie nie sieją pszenicy, wydaje się żyto w stosunku: za 1 kwintal pszenicy 1.30 kwintala żyta.

Art. 16. Pensję i ordynarię na rok 1937/38 ustala się według poniższych norm:

I. kategoria: pensji 20 zł. oraz równoważnik gotówkowy 4 kwintali żyta oraz ordynarii 13 kwintali obowiązuje w powiatach dubieńskim bez gminy Radziwiłłów, krzemienieckim, zdołbunowskim, horochowskim, równieńskim za wyjątkiem gminy Klewań, włodzimierskim za wyjątkiem gmin: Olesk, Werba na północ od rzeki Turii i Korytnica, łuckim za wyjątkiem gmin: Kołki, Silno, Szczurzyn, Rożyszcze, Miedwieże, Trościaniec i Poddębce.

II. kategoria: pensji 20 zł. oraz równoważnik gotówkowy 3½ kwintali żyta oraz ordynarii 12 kwintali obowiązuje w powiatach: kostopolskim, w gminie Radziwiłłów pow. dubieńskiego, gminy Klewań pow. równieńskiego, w gminach Werba na północ od rzeki Turii, Olesk i Korytnica pow. włodzimierskiego, gminach Rożyszcze i Poddębce pow. łuckiego oraz gminach Nowy Dwór, Turzysk i Hołoby pow. kowelskiego.

III. kategoria: pensji 20 zł oraz równoważnik gotówkowy 3 kwintali żyta i ordynarii 12 kwintali obowiązuje w powiatach lubomelskim, kowelskim za wyjątkiem gmin Nowy Dwór, Turzysk i Hołoby oraz w gminach: Kołki, Silno, Szczurzyn, Miedwieże, Trościaniec pow. łuckiego.

Art. 17. Mielenie zboża odbywa się na koszt pracodawcy w młynie przez niego wskazanym, przy czym nie więcej niż połowa ordynarii na pytel Wzamian za mielenie pracodawca może wydać pracownikowi dodatkową ilość żyta równą 1 metrowi.

Art. 18 Parobcy samotni w wieku ponad 18 lat, zdolni do wszelkich robót w polu, pracujący w konie i obrządzający je, mogą być godzeni miesięcznie i otrzymują dworski stół w czeladnej kuchni lub ekwiwalent w wysokości 60 kg. żyta miesięcznie oraz wynagrodzenie w gotówce: w powiatach I-ej kategorii — równoważnik w wysokości 120 kg. miesięcznie, w powiatach II-ej kategorii — równoważnik 110 kg. miesięcznie i w powiatach III-ej kategorii — równoważnik 100 kg. miesięcznie (art. 13).

Ziemia pod ziemniaki.

Art. 19 Pracownik otrzymuje pod ziemniaki, kapustę i ogrodowiznę ziemi wynawożonej 0.45 hektara.

Sadzenie ziemniaków winno odbywać się, jeżeli nie omówiono się inaczej w danym majątku, w połowie między początkiem a końcem sadzenia ziemniaków dworskich. Pole przeznaczone pod ziemniaki powinno być w takim samym stanowisku, jak pole przeznaczone pod ziemniaki dworskie. Przygotowanie mechaniczne ziemi pod ziemniaki i obróbka ich winny być takie same, jak ziemniaków dworskich. Zastrzega się, że wszystkie ziemniaki pracowników powinny być sadzone obok siebie na jednym miejscu. Na ziemi wydzielonej w polu pod ziemniaki mogą być sadzone tylko okopowe, a to w celu przestrzegania płodozmianu.

Art. 20 Pracownik ma prawo trzymać dwie krowy z jednym przychówkiem do dwóch miesięcy, na pełnym utrzymaniu dworskim. Jeżeli pracownik trzyma jedną sztukę bydła — otrzymywać będzie 120 litrów mleka w ciągu roku na okres zapuszczenia krowy.

W majątkach, które stawiają za warunek przy umowie, aby pracownik trzymał tylko 1 krowę, będzie on otrzymywał wzamian 250 litrów mleka lub ekwiwalent: w powiatach I kategorii — 1½ kwintala, w pow. II i III kategorii 1 kwintal 25 kg.

Art. 21. Pracownik ma prawo trzymać dowolną ilość trzody chlewnej w granicach istniejącego pomieszczenia w chlewach czeladnych. Trzymanie kur jest dozwolone, trzymanie zaś gęsi, kaczek, gołębi, królików i t. p zależnie od obopólnej umowy.

O p a ł.

Art. 22. Pracownik otrzyma 13 jednostek opałowych; jednostka opałowa równa się:

10,2 m^3 p torfu sztychlowego
6,8 m^3 p " deptanego
2½ kwintalom węgla
1 kupce gałęzi wymiaru 1.75 m. szerokości, 1.75 m. wysokości i 2 m. długości.

Przy wydawaniu opału w drzewie obowiązuje wydanie 12 m. sześciennych przestrzennych drzewa szczapowego suchego, przy czym 1 m. sześc. przestrz. drzewa szczapowego równa się: 1,5 m^3 p karpiny rąbanej lub 1,25 m^3 p drzewa niesuchego.

Wybór materiału opałowego przysługuje pracodawcy, zastrzega się jednak, że przy wydawaniu węgla co najmniej 1/4 opału, a przy wydawaniu w innym materiale co najmniej ½ opału musi być wydana w szczapach.

Torf powinien być wydawany normalnie w suchym stanie i przeciętnie w dobrym gatunku.

Mieszkania.

Art. 23 Mieszkanie pracownika zasadniczo winno składać się conajmniej z jednej izby z podłogą drewnianą oraz komory.

Izby winny być wytynkowane, ze szczelnymi drzwiami i oknami na zawiasach

W oknach mają być całe szyby; w razie stłuczenia szyby pracownik obowiązany jest wstawić ją w ciągu 2-ch tygodni.

Wapna niegaszonego do bielenia dostarcza pracodawca 2 razy do roku w ogólnej ilości 15 kg. na mieszkanie. Podłogi mają być położone i piece doprowadzone do porządku. Mieszkania mają być ze szczelnym dachem; tam, gdzie dachy są popsute, muszą być naprawione w ciągu miesięcy letnich. W majątkach, gdzie woda zacieka do piwnic i mieszkań pracowników, winny być one zabezpieczone w ciągu lata od wody napływowej.

Pracodawcy winni dbać, aby otoczenie mieszkań pracowników było higieniczne. Obowiązuje wybrukowanie dostępu do studzien oraz zastąpienie zgniłych cembrzyn nowymi, lub też zapewnienie pracownikom w inny sposób zdrowej i czystej wody do picia.

Zbiorniki na nawóz nie mogą znajdować się w bliższej odległości, aniżeli 20 metrów od mieszkań służbowych. Pracownicy mają składać nawóz ze swoich chlewów w przeznaczonym na to miejscu. W pobliżu mieszkań mają znajdować się zasłonięte ustępy w dostatecznej ilości, które pracownicy obowiązani są utrzymywać w porządku i czystości. Gdzie jest odpowiednie pomieszczenie w dotychczasowych budynkach, jak również przy mieszkaniach nowobudowanych, powinna być urządzona łaźnia.

W innych majątkach, o ile istnieje możliwość, pracodawcy są obowiązani do urządzenia kąpieli.

Pożądanem jest, aby pracodawcy, mający w folwarkach elektryczność, wprowadzali ją do mieszkań pracowników. Koszta prądu płaci pracownik.

Pracownicy są obowiązani utrzymywać mieszkania w porządku; trzymanie inwentarza w mieszkaniu jest sta-

nowczo wzbronione. Sublokatorów nie wolno przyjmować bez zgody pracodawcy, któremu przy wprowadzaniu się ma bóć zameldowany skład rodziny pracownika.

Art. 24. Pracownik otrzymuje pomieszczenie na ziemniaki, pomieszczenie dla bydła we wspólnej czeladnej oborze, lub specjalnie przeznaczonym na to budynku oraz pomieszczenie dla 2-ch sztuk trzody chlewnej i pomieszczenie na opał, nadto w miarę potrzeby słomę do sienników oraz ściółkę, dla swego inwentarza, przyczem nawóz stanowi własność pracodawcy.

Ubezpieczenia.

Art. 25. Do czasu wprowadzenia kas chorych pracodawca opłaca w całości koszty szpitalne oraz koszty związane z przyjazdem lekarza do folwarku. We wszystkich innych wydatkach na lekarza, dentystę, akuszerkę i aptekę pracownik uczestniczy w stosunku 10%. Wszystko powyższe stosuje się do pracownika, jego żony oraz dzieci poniżej lat 15-tu Do pozostałych członków rodziny pracownika stosuje się tylko wtedy, jeżeli stale pracują w danym folwarku.

Koszta leczenia (z wyjątkiem wypadków nagłych) obciążają pracodawców tylko w tym wypadku, gdy pracownik leczy się bądź u lekarza wskazanego przez pracodawcę, bądź u lekarza powiatowego, a koszta szpitalne jedynie wówczas, gdy pracownik został skierowany do szpitala na skutek zarządzeń jednego z wyżej wymienionych lekarzy.

UWAGA I. W razie sporu rozstrzyga komisja rozjemcza na podstawie dowodów i rachunków przedstawionych przez pracodawcę. Jeżeli pracodawca dowodów pisemnych nie dostarczy, pracownik nie będzie zobowiązany do zapłacenia 10% kosztów.

UWAGA II. Pracodawcy nie są obowiązani opłacać zabiegów techniczno-dentystycznych.

Art. 26. Do czasu wprowadzenia ubezpieczeń pogrzebowych, na wypadek śmierci pracownika, żona lub dzieci zmarłego mają otrzymywać przez pół roku: połowę pensji, połowę ordynarii, utrzymanie dla jednej krowy, pół ziemi pod kartofle, jak również możność korzystania ze wszystkich innych świadczeń, przewidzianych w niniejszej umowie narówni z innymi pracownikami. Jeżeli rodzina zmarłego pracownika posiada dwie krowy, to druga krowa otrzymuje w lecie paszę na pastwisku, a w zimie sieczkę; o ile posiadają jedną krowę, a umowa przewiduje dodatek w mleku zamiast drugiej krowy, dodatek ten zostaje obliczony w stosunku 10 litrów mleka za każdy miesiąc przepracowany od 1 kwietnia 1937 r. przez zmarłego pracownika. Jeżeli ziemniaki zostały zasadzone przed śmiercią ordynarjusza, rodzina zmarłego ma prawo do całego zbioru. Na koszta pogrzebu otrzymuje tytułem zapomogi 25 złotych i trumnę robioną na miejscu lub też w razie odmiowy przyjęcia trumny równoważnik w gotówce.

U W A G A. Mieszkający razem członkowie rodziny zmarłego pracownika, korzystający z powyższej zapomogi, nie mogą chodzić do roboty poza obrębem folwarku, jeżeli przed śmiercią ordynarjusza stale się do niej nie zobowiązali. Wynagrodzenie członków rodziny zmarłego ordynarjusza za pracę nie może być niższe od cen obowiązujących w folwarku dla danej kategorji robotników.

Art. 27. Na wypadek śmierci żony pracownika, otrzyma on tytułem zapomogi 25 złotych, na wypadek śmierci dziecka—15 złotych. We wszystkich wypadkach powyższych otrzyma także trumnę zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny, równoważnik w gotówce.

Art. 28. Celem uniknięcia nieszczęśliwych wypadków mają być wprowadzone ochraniacze we wszystkich tych maszynach, do których zastosować się dadzą.

Art. 29. Do czasu wprowadzenia ustawowego ubezpieczenia na starość pracodawcom nie wolno przy końcu roku służbowego wręczać konotatek tym ordynarjuszom, którzy przepracowali na dobro pracodawcy lub danego gospodarstwa 25 lat oraz tym pracownikom dniówkowym, którzy przepracowali w danem gospodarstwie lub u danego pracodawcy 25 lat, w tym uprzednio przynajmniej 20 lat w charakterze ordynarjusza i stracili całkowitą lub częściową zdolność do pracy z tytułu starości.

Powyższy okres 25 lat liczy się dla robotników i ordynarjuszy od ukończenia 18 roku życia.

Tytułem do zwolnienia tych ordynarjuszy nie może być niezdolność do pracy, lecz przewinienia służbowe.

Ordynarjusze objęci niniejszym artykułem obowiązani są do wykonania swych obowiązków w granicach swej zdolności do pracy, pomimo przepracowanych 25 lat.

W wypadku stwierdzonej zupełnej niezdolności do pracy z powodu starości ordynarjusz nie jest obowiązany do pracy i w tym wypadku świadczenia jego mogą być obniżone jednak nie niżej niż do połowy świadczeń ordynarjusza.

Udowodnienie zupełnej niezdolności do pracy lub jej zmniejszenia ciąży na pracowniku.

Art. 30. Rezerwistom, powołanym na ćwiczenia lub w razie mobilizacji wydaje się świadczenia, zgodnie z obowiązującemi w tej mierze ustawami i nie uważa się tego za przerwę w pracy (do art. 28 niniejszej ustawy).

Ochronki.

Art. 31. Pracodawcy utrzymują ochronkę dla dzieci w wieku od lat 4 do 7 w folwarkach, w których liczba dzieci w tym wieku przekracza 25. Inspektor pracy w porozumieniu z inspektorem szkolnym rozstrzyga, czy przeszkodą do utworzenia ochronki jest brak lokalu.

Urlopy.

Art. 32. Pracownik otrzymuje w ciągu roku 10 dni urlopu, w dni świąteczne bez potrącenia świadczeń. Pracownik może zażądać w czasie zimy urlopu nieprzerwanego do 6-ciu dni, przy tym jednocześnie nie więcej, niż 1 z folwarku.

Wybór dni urlopu odbywa się w porozumieniu z pracodawcą z wyjątkiem wyjazdów, spowodowanych pisemnym wezwaniem związków zawodowych, w tym bowiem wypadku pracodawca winien jest zgodzić się na zaproponowany dzień urlopu.

W czasie pilnych robót, jak siewy, żniwa, sianokosy, kopanie, urlopy mogą być wydawane w wypadkach tylko wyjątkowo pilnych. Wyjazdy na skutek wezwania urzędów państwowych nie są wliczane do urlopów. O ile pracodawca zgadza się na łączne 2 lub 3 dni urlopu, które obejmują jedno święto, dzień ten liczy się za dzień urlopu. Poza tym odchodzącemu robotnikowi należy się 6 dni wolnych na wyszukanie pracy.

Strawne.

Art. 33. Pracownikowi, wysłanemu w drogę, należy się tytułem strawnego za dobę 1.50 zł.: za obiad 1.00 zł., za kolację 50 groszy. Dobę liczy się od 16 godzin wzwyż.

Opóźnienie posiłku o 2 godziny nie pociąga za sobą wypłaty strawnego. W drodze godziny pracy nie obowiązują.

Furmanki.

Art. 34 Pracownicy otrzymują:

1) zbiorową furmankę do jednego z najbliższych młynów i z młyna;

2) do zwózki w dni powszednie swoich produktów rolnych, wyprodukowanych w tymże folwarku;

3) po księdza — z chrztem, ślubem i pogrzebem.

Fornalowi jadącemu z wysłaną w interesie pracowników furmanką w dni powszednie czy też świąteczne nie należy się żadne dodatkowe wynagrodzenie jak też na kolejne wyjazdy w dni świąteczne po doktora, do kościoa i t. p.

Wyjazdy noszące wyraźnie charakter wyjazdów prywatnych pracodawcy poza godzinami pracy winny być wynagrodzane jak praca poza godzinami służbowymi, a więc o 50%. a w dni świąteczne o 100% wyżej. Nie dotyczy to jednak stangretów i ich pomocników.

Pracownicy otrzymują furmankę po lekarza i akuszerkę oraz wspólną:

1) jedną na kwartał do najbliższego miasta w dniu targowym;

2) jedną na miesiąc w dzień świąteczny, wybrany przez pracowników do najbliższego miasta, względnie stacji kolejowej, według wyboru pracowników.

UWAGA; W razie nieuzasadnionej odmowy dania furmanki w dniu przez pracowników wybranym, pracownikom przysługuje zwrot faktycznych kosztów za wynajętą furmankę, za uzasądnioną odmowę uważa się wyjątkową niemożność gospodarczą dania furmanki w dniu przez pracowników wybranym.

UMOWA Nr. 2 DLA RZEMIEŚLNIKÓW.

Art. 1· Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych. z drugiej zaś strony: kowali, stelmachów, stolarzy. mechaników, szoferów, folwarcznych, ogrodników, chmielarzy, rybaków i t. p. stałych wykwalifikowych robotników, zatrudnionych w gospodarstwach rolnych.

Art. 2. Obowiązują następują artykuły umowy Nr. 1 dla ordynarjuszy: 3, 4, 5, 7, 10, 12, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33 i 34.

Artykuły 7 i 10 umowy Nr. 1 dla ordynarjuszy i uwaga 2 niniejszego artykułu nie tyczą się ogrodników, chmielarzy, rybaków i t. p., których charakter zajęcia powoduje konieczność wykonywania pewnych czynności poza ustalonym czasem pracy dziennej.

UWAGA I. W mieszkaniach dwuizbowych normy opału podnoszą się o 30%

UWAGA II. Artykuł 7 umowy Nr. 1 dla ordynariuszy obowiązuje z tym, że rzemieślnik za godzinę nadliczbową otrzymuje 40 gr., a za pracę w święta 50 gr. za godzinę.

UWAGA III Art. 17 umowy Nr. 1 dla ordynariuszy obowiązuje z tym, że pracodawca ponosi koszta przemiału lub wzamian dodaje 8% ordynarii w życie.

Art. 3. Art. 2 umowy Nr. 1 dla ordynariuszy obowiązuje z tym wyjątkiem, że rok służbowy ogrodników rozpoczyna się z dniem 1 października.

Art. 4. Pracodawcy nie są uprawnieni do samowolnej zamiany pewnych świadczeń w naturze na inne. Jeżeli jednak warunki gospodarcze wymagają tej zamiany, może ona być dokonana przez bezpośrednie porozumienie stron przy pośrednictwie Inspektora Pracy, wreszcie w drodze rozjemczej.

Art. 5. Wynagrodzenie winno stanowić o 2 metry ordynarii więcej, w tem 1 metr pszenicy, pensji o 100% a ziemi o 50% więcej od norm dla ordynariuszy.

Pracownicy ugodzeni w charakterze niewykwalifikowanych rzemieślników i spełniający specjalne czynności w majątku otrzymują wynagrodzenie niemniejsze od karbowych.

Przepisy ogólne

Art. 1. W stosunku do pracowników, którzy pobierali dotychczas wyższe ogólne wynagrodzenie, niż przewidziane niniejszą umową, pozostają w mocy dotychczasowe warunki.

UMOWA Nr. 3 DLA ROBOTNIKÓW SEZONOWYCH

Art. 1. Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej strony robotników sezonowych w rolnictwie.

Art. 2. Za robotników sezonowych w pojęciu niniejszej umowy uważa się tych robotników, którzy się kontraktowo zobowiązują do robót rolnych w sezonie od dnia zakontraktowania ich do dnia ukończenia tych robót **i którzy otrzymują od pracodawcy mieszkanie na czas swojej pracy.**

Art. 3. Czas pracy obowiązuje ten sam, jaki jest przewidziany w art. 7 umowy dla ordynariuszy:

Art. 4. Robotnicy sezonowi otrzymują dworski stół w czeladnej kuchni lub równoważnik w wysokości tygodniowo:

15 kg. ziemiaków,
7 litrów mleka zbieranego lub 3½ niezbieran.,
3½ kg. chleba,
½ kg. kaszy,
1 kg. grochu,
1 kg. mąki,
$^1/_4$ kg. soli,
$^1/_4$ kg. słoniny.

Wymiana na inny gatunek żywności jest dozwolona za obopólnem porozumieniem.

Gotowanie strawy odbywa się na koszt pracodawcy.

Art. 5. Wynagrodzenie gotówkowe otrzymują robotnicy sezonowi w zależności od grupy powiatów oraz kategorii, do której zostali zaliczeni.

Podział powiatów na grupy jest wyszczególniony w art. 16 umowy dla ordynariuszy.

Ustala się dwie kategorie robotników sezonowych. I kategoria, wszystkie kobiety ponad lat 16 i chłopcy do lat 18. II kategorja, wszyscy mężczyźni ponad lat 18.

Płaca dzienna robotników sezonowych wynosi w złotych:

	I kat.	II kat.
dla powiatów 1 grupy	1,00 zł.	1,20 zł.
dla powiatów 2 i 3 grupy	0.90 zł.	1,00 zł.

Uwaga: Robotnicy sezonowi mogą być godzeni za obopólnym porozumieniem do wykonywania robót akordowych.

Art. 6. Obowiązują następujące artykuły umowy dla ordynariuszy: 3, 4, 10, 11 i 12.

Art. 7. Umowa niniejsza obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1937 r. do dnia 31 marca 1938 r.

47.

OBWIESZCZENIE

Przewodniczącego Centralnej Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu

z dnia 22 grudnia 1936 r.

w sprawie planu oddłużenia gminy miasta Uściługa.

Na podstawie §§ 9 ust. 2 i 10 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 marca 1935 r. zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 460) podaję do wiadomości, że dla gminy miasta Uściługa został ustalony poniżej podany plan oddłużenia.

Przewodniczący
(—) **Wawrzyniec Kubala.**

Sekretarz Generalny
(—) **Michał Kaczorowski.**

Plan oddłużenia miasta Uściługa.

Centralna Komisja Oszczędnościowo - Oddłużeniowa dla Samorządu na posiedzeniu w dniu 22 grudnia 1936 r. w składzie:

Przewodniczący—p. Wawrzyniec Kubala.
Członkowie: p. Jerzy Bojańczyk,
p. Tadeusz Garbusiński,
p. Dymitr Szarzyński,
p. Antoni Hebrowski—Zastępca przedstawiciela Ministra Spraw Wewnętrznych,
p. Antoni Czopej — Zastęwca przedstawiciela Ministra Skarbu,
p. Juliusz Bulanda—Zastępca przedstawiciela Ministra Opieki Społecznej

rozpatrzywszy sprzeciw Bronisława Niewiarowskiego zamieszkałego w Worochcie przeciwko planowi oddłużenia gm. m. Uściługa ogłoszonemu w Wołyńskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 22 czerwca 1936 r. Nr. 17 oraz zapoznawszy się ze stanem gospodarczym i finansowym gm. m. Uściługa i stwierdziwszy, że sytuacja gminy jest wyjątkowo trudna, postanowiła na podstawie art. 18 i 20 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.X 1934 r. w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14.XI 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 506) zastosować do niżej wymienionych zobowiązań gminy m. Uściługa powstałych przed dniem 1 kwietnia 1934 r. następujące ulgi:

W stosunku do zobowiązania gm. m. Uściługa wobec Bronisława Niewiarowskiego w Worochcie z tytułu zaciągniętej pożyczki zgłoszonego przez gminę w kwocie Zł 6.000.—.

a) umorzyć należne i zaległe do dnia 31 marca 1936 r. odsetki oraz wszelkie należności uboczne,
b) rozłożyć spłatę kapitału pożyczki, poczynając od dnia 1 kwietnia 1936 r., na lat 6 w równych ratach półrocznych przy oprocentowaniu 5% w stosunku rocznym.

W myśl art. 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.X.1934 r. w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14.XI 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 506) strony interesowane mogą zgłosić do Centralnej Komisji Oszczędnościowo - Oddłużeniowej dla Samorządu sprzeciw w terminie do 4-ch tygodni od daty ogłoszenia powyższego planu oddłużenia.

Warszawa, dnia 22 grudnia 1936 r.

Przewodniczący
(—) **Wawrzyniec Kubala.**

Sekretarz Generalny
(—) **Michał Kaczorowski**

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OGŁOSZENIE

Kierownictwa Budowy Kanału Kamiennego w Sarnach

w sprawie przetargu na dostawę wpustpali i desek.

Na zasadzie „Przepisów o oddawaniu państwowych dostaw i robót" w zakresie działania M. R. P. L. XVI. 1333/30 Kierownictwo Budowy Kanału Kamiennego w Sarnach podaje niniejszym do wiadomości, iż dnia 18 marca 1937 r. o godz. 13-ej w biurze Kierownictwa Budowy Kanału Kamiennego w Sarnach, ul. Staszyca 11, odbędzie się rozprawa przetargowa na dostawę 170 m^3 wpustpali i 100 m^3 desek.

Warunki przetargu.

1. 170 m³ wpustpali obrobionych na wpust prostokątny. Grubość 12 cm. Szerokość nie mniejsza niż 23 cm, długość nie mniejsza niż 4,5 m.

2. 50 m³ desek o grubości 25 mm.

3. 50 m³ desek o grubości 38 mm, długość nie mniejsza od 4-ch m.

4. Ceny oferowane franco wagon stacja załadowania.

5. Oferty winny zawierać ceny według ślepego kosztorysu i być złożone w zalakowanej nieprzejrzystej kopercie bez firmy. Wadium w wysokości 5% sumy oferowanej. Kaucja w razie podpisania umowy — 5% sumy umownej. Oferty na dostawę częściową dopuszczalne.

Oferty należy składać osobiście lub przesyłać pod adresem „Kierownictwo Budowy Kanału Kamiennego w Sarnach, ul. Staszyca 11" do dnia 18 marca 1937 r. godz. 12.30. Termin dostawy 12 dni od daty podpisania umowy. Wszelkich informacyj w związku z przetargiem udziela kierownictwo budowy w godzinach urzędowych (8 — 15).

Kierownik Budowy
(—) **Inż. Al. Mianowski.**

ZAGUBIENIE PIECZĘCI SOŁTYSA.

Sołtys gromady Ozierce, gm. Iwacewicze, powiatu kosowskiego zagubił pieczęć urzędową z napisem: „Sołtys wsi Ozierce, gm. Iwacewicze".

W razie jej odnalezienia należy zawiadomić Starostwo Powiatowe w Kosowie Poleskim.

ZAGUBIENIE ODZNAKI SŁUŻBOWEJ SOŁTYSÓW.

Sołysi gromad Ostrów i Chudowola gminy Michów powiatu lubartowskiego zagubili odznakę służbową z napisem sołtys.

W razie odnalezienia należy zawiadomić Starostwo Powiatowe w Lubartowie.

Sołtys gromady Majdan Sielec, gminy Krynice, powiatu tomaszowskiego, zagubił odznakę słubową z napisem sołtys.

W razie jej odnalezienia należy zawiadomić Starostwo Powiatowe w Tomaszowie Lubelskim.

ZAGUBIONE DOKUMENTY.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Kowlu na nazwisko **Antoniuka** Sergiusza roczn. 1905 zam. w Prochodzie, pow. kowelskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Równem na nazwisko **Balmasa** Szczepana roczn. 1899 zam. w os. Krechowieckiej, pow. rówieńskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria C Nr. 700706 wystawiony przez R. I. K. na nazwisko właściciela **Barana** Archipa zam. Wojninie, pow. horochowskiego.

Zgnbiono dowód tożs mości konia. Serja E Nr. 555765 wystawiony przez R. I. K. na nazwisko właściciela **Bielousa** Włodzimierza zam. w Kupowatycy, pow, horochowskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Równem na nazwisko **Boczanowa** Nikity roczn. 1893 zam. w Małym Mydzku, pow. kostopolskiego.

Zgubiono kartę rzemieślniczą na kowalstwo wydaną przez Starostwo Powiatowe w Kowlu za Nr. P-6/1909 z dnia 13.II.1933 r. na nazwisko **Bohdana** Aleksego zam. w Haruszy, pow. kowelskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria C Nr. 960695 wystawiony przez R.I K. w Kowlu na nazwisko właściciela **Brujaki** Romana zam. w Kołkach, pow. sarneńskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Serja F Nr, 445624 wystawiony przez R.I.K. w Łucku na nazwisko właściciela **Bujalskiego** Zbigniewa zam. w kol. Jamki, pow. łuckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Kowlu na nazwisko **Burki** Wasyla roczn. 1901 zam. w Wielimczu, pow. kowelskiego.

Zgnbiono dowód tożsamości konia. Seria C Nr. 969952 wystawiony przez R.I.K. na nazwisko właściciela **Chamca** Bronisława zam. w Andruga, pow. sarneńskiego.

Zagubiono poświadczenie o rejestracji wydane za Nr. 3945 z dnia 8.III. 1933 r. przez Starostwo Powiatowe Rówieńskie na nazwisko **Czajkowskiej** Heleny zam. w Zakładzie Doświadczalnym pod Sarnami.

Zgubiono zaświadczenie wojskowe dla kat. „C" wydane przez P.K.U. w Łucku na nazwisko **Derluka** Aleksandra roczn. 1913 zam. w Budkach, pow łuckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Łucku na nazwisko **Dika** Szymona roczn. 1910 zam. w Ignatówce, pow. łuckiego.

Zgubiono zaświadczenie wojskowe dla kat. „E" wydane przez Komisję Poborową w Włodzimierzu na nazwisko **Dymicza** Teodora roczn. 1909 zam. w Bużance, pow. włodzimierskiego.

Zgnbiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Równem na nazwisko **Galińskiego** Aleksandra zam. w Maksymiljanówce, pow. kostopolski.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria C Nr. 554735 i 554736 wystawiony przez R.I.K. w Włodzimierzu na nazwisko właściciela **Gryndżoły** Tymoteusza zam w Merwie, pow. horochowskiego.

Zagubiono dowód osobisty wydany za Nr. 19747/I-18 H. Seria B Nr. 195.694 z dnia 15.III.1928 r. przez Starostwo Powiatowe w Krzemieńcu na nazwisko **Humeniuka** Dominika zam. w Dubnie przy ul. Panieńskiej Nr. 32.

Zgubiono potwierdzenie zgłoszenia przemysłu wolnego wydane w dniu 3.IV.1933 r. za Nr. P-2/XVI-28 przez Starostwo Powiatowe w Dubnie na nazwisko **Inspektora** Szymona zam. w Radziwiłłowie przy ul. 11 Listopada 14.

Zagubiono dowód osobisty wydany za Nr. 283/5440 w dniu 27.VIII.1929 r. przez Zarząd Gminny w Sijańcach na nazwisko **Janczyszyna** Jana zam. w Milatynie pow. zdołbunowskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria F Nr. 598577 wystawiony przez R.I K. w Kowlu na nazwisko właściciela **Juchny** Antoniego zam. w Sielcu pow. włodzimierskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P K.U. w Włodzimierzu na nazwisko **Kałysza** Kalenika roczn. 1899 zam. w Kremeszu pow. horochowskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Kasianczuka** Ławrentego roczn. 1896 zam. w Horodyszczach pow. rówieńskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Równem na nazwisko **Kononczuka** Pawła roczn. 1897 zam w Worobiówce pow. rówieńskiego.

Skradziono legitymację urzędn. wydaną za Nr. 1147/163 wydaną przez Inspektorat Szkolny w Lubomlu na nazwisko **Kozłowskiej** Ludmiły zam. w Jagodzinie pow. lubomelskiego.

Zagubiono zaświadczenie o zaliczeniu do ponadkontyngentu wydane przez P.K.U. w Równem w roku 1935 na nazwisko **Kukienki** Grzegorza zam. w Korcu nl. Kościuszki 19.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria C Nr. 532258 wystawiony przez R. I. K. we Włodzimierzu na nazwisko właściciela **Lejbika** Jana zam. w Peremylu pow. horochowskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria B Nr. 818951 wystawiony przez R.I.K. w Łucku na nazwisko właściciela **Łotwina** Kornieja zam w Kopylacb pow. łuckiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria C Nr. 506971 wystawiony przez R. I. K. w Łncku ną nazwisko właściciela **Łotwina** Kornieja zam. w Kopylach pow. łuckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Kowlu na nazwisko **Mazura** Władysława roczn. 191 zam. w Kleczkowiczach pow. kowelskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Krzemieńcu na nazwisko **Makaruka** Łukiana, roczn. 1897 zam. w Michałówce. pow. krzemienieckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Łucku na nazwisko **Mali** Wacława roczn. 1896 zam. w Łucku przy ul. Chocimskiej 33.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria E Nr. 503347 wystawiony przez R.I.K. w Łucku na nazwisko właściciela **Malarczuka** Nazara zam. w Trysteniu, pow. łnckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U w Sarnach na nazwisko **Marciochy** Artema roczn. 1909 zam. w W. Stydyniu, pow. kostopolskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Łucku na nazwisko **Martyńczyka** Tomasza roczn. 1902 zam w Dąbrowicy, pow. sarneńskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria C Nr. 539278 wystawiony przez R I K. na nazwisko właściciela **Mikulskiej** Heleny zam. w Kołpytowie, pow. horochowskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U w Równem nazwisko **Nynczuka-Kozaka** Prokopa roczn. 1898 zam. w Poczajowie, pow. krzemienieckiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. № 677672 i № 478095 wystawiony przez R. I. K. w Kowlu na nazwisko właściciela **Okunińca** Artema zam. w Bieliczach pow. kowelskiego.

Zgubiono zaświadczenie wojskowe dla kat. E wydane przez Starostwo Powiatowe w Turce nazwisko **Połemycza** Teodora roczn. 1903 zam. w Łucku przy ul. Bocznej Nr. 14

Zgubiono legitymację słnżbową wydaną przez Inspektorat Szkolny na nazwisko **Piotrowskiej** Wiktorii zam w Pendykach, pow, kostopolskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K U. w Równem na nazwisko **Polewskiego** Franciszka roczn. 1896 zam, w Hallerowie, pow. rówieńskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria E Nr. 542223 wystawiony przez R.I.K. w Łucku na nazwisko właściciela **Saliwonczyka** Antipa zam. w Trosteńcu, pow. kostopolskiego.

Zgubiono dowód osobisty wydany za Nr. 901 z dnia 23.XI.1931 przez Zarząd Miejski w Włodzimierzn na nazwisko **Sikulera** Chaima-Icchoka zam. w Włodzimierzn przy ul. Piłsudskiego Nr. 144.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U w Włodzimierzu na nazwisko **Sobczuka** Nikity roczn. 1903 zam. w Bubnowie, pow. włodzimierskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Dubnie na nazwisko **Sołowoniuka** Atanazego roczn. 1896 zam. w Rykaniach, pow. dubieńskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria E Nr 556108 wystawiony przez R.I.K. w Łucku na nazwisko właściciela **Swerédy** Jefima zam. w Terntkach, pow. łuckiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Krzemieńcu na nazwisko **Tojbela** Szmula roczn. 1897 zam w Witkowcach, pow. krzemienieckiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria D Nr. 756904 wystawiony przez R. I. K. w Krzemieńcu na nazwisko właściciela **Tymczuka** Pawła zam. w Libanówce, pow. dubieńskiego.

Zgubiono kartę rzemieślniczą na rzeźnictwo Nr VIII—13/W/28 z dnia 27-XI-1928 r wydaną przez Starostwo Powiatowe w Krzemieńcu na nazwisko **Waldberga** Lejby zam. w Krzemieńcu przy nl. Franciszkańskiej Nr. 28.

Została zniszczona książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. w Równem na nazwisko **Wasylczyszyna** Cyryla roczn. 1889 zam. w Boczanicy, pow. zdołbunowskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria C Nr. 775571 wystawiony przez R. I. K. w Równem na nazwisko właściciela **Wasylczyszyna** Kiryła zam w Boczanicy, pow. zdołbunowskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria E Nr. 556675 wystawiony przez R.I.K. na nazwisko właściciela **Wilkowskiego** Jana zam. w Kundziwoli, pow. dubieńskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria C Nr. 487087 wystawiony przez R.I K na nazwisko właściciela **Wojtowicza** Maksyma zam. w Jeziercach, pow. horochowskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria C Nr. 467285 wystawiony przez R.I.K. na nazwisko właściciela **Zaricznej** Marii zam. w Wilii, pow. zdołbunowskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria D Nr. 968234 wystawiony przez R.I.K. na nazwisko właściciela **Żołnierczuka** Michała zam. w Umańcach, pow. horochowskiego.

Zgubiono książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Równem na nazwisko **Żuka** Grzegorza roczn, 1894 zam w Cecylówce, pow. rówieńskiego.

Zgubiono dowód tożsamości konia. Seria C Nr. 959048 wystawiony przez R.I.K w Kowlu na nazwisko właściciela **Żuka** Hersza zam. w Dąbrowicy, pow. sarneńskiego.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: **ŁUCK, URZĄD WOJEWÓDZKI WOŁYŃSKI**
Prenumerata: roczna 24 zł., półroczna 12 zł., kwartalna 6 zł. — Cena numeru pojedyńczego 1.50 zł.

Wołyński Dziennik Wojewódzki przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Opłata za wiersz 1 mm. wysokości lub jego miejsce przy 9 cmtr. szerokości szpalty ogłoszeniowej wynosi 25 gr., a za ogłoszenia tabelaryczne 40 gr. Za jednorazowe ogłoszenia o zagubionych dokumentach 5 zł. od osoby. Za ogłoszenia o zagubieniu dowodów tożsamości koni 1 zł.
Prenumeratę i opłatę za ogłoszenia należy wpłacać do P. K. O. konto czekowe **№ 30629.**

Druk. Państw. w Łucku 2319 31.XII-36 750